

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

כתובות-מי שהיה נשוי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
מי שהיה נשוי שתי נשים ומת - הראשונה קודמת לשניה, ויורשי הראשונה קודמין ליורשי שניה.														■
נשא את הראשונה ומתה, נשא שניה ומת הוא - שניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה.														■
מדקתני הראשונה קודמת לשניה, ולא קתני הראשונה יש לה והשניה אין לה, מכלל דאי קדמה שניה ותפסה - לא מפקינן מינה, שמע מינה: בעל חוב מאוחר שקדם וגבה, מה שגבה גבה לעולם אימא לך: מה שגבה לא גבה, ומאי קודמת? לגמרי קתני													⚡	◇
בן קודם לבת.	כדתנן:													!
מדלא קתני אם קדמה שניה ותפסה אין מוציאין מידה, מכלל דאי קדמה שניה ותפסה - מפקינן מינה, שמע מינה: בעל חוב מאוחר שקדם וגבה, מה שגבה לא גבה	איכא דאמרי:													⚡
לעולם אימא לך: מה שגבה גבה, אידי דתנא שניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה, תנא נמי הראשונה קודמת לשניה.														!
נשא את הראשונה.														■
שמע מינה תלת:														■
שמע מינה, אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין, ולא חיישנן לאינצווי, ממאי? מדקתני שניה ויורשיה קודמים ליורשי ראשונה, מיקדם הוא דקדמי, הא איכא שקלי														◇
ושמע מינה, כתובה נעשית מותר לחברתה, ממאי? מדלא קתני אם יש שם מותר דינר														◇
ושמע מינה, כתובת בנין דכרין לא טרפה ממשעבדי, דאי סלקא דעתין טרפה ממשעבדי, ליתו בני ראשונה ולטרפינהו לבני שניה.														◇
ממאי? דלמא לעולם אימא לך: אחת בחייו ואחת במותו - אין להן כתובת בנין דכרין, ומאי קודמין? לנחלה קתני?	מתקיף לה רב אשי:													⚡
וכי תימא יורשי הראשונה למה לי?														⚡
אידי דתנא שניה ויורשיה, תנא נמי ליורשי הראשונה														!
ודקאמרת: כתובה נעשית מותר לחברתה, דלמא לעולם אימא לך: אין כתובה נעשית מותר לחברתה, והכא הוא דאיכא מותר דינר	[רב אשי]													⚡
ואחת בחייו ואחת במותו תנאי היא														⚡
מתו אחת בחייו ואחת במותו, בן ננס אומר: יכולין בני הראשונה לומר לבני השניה בני בעלת חוב אתם, טלו כתובת אמכם וצאו	דתניא: [בן ננס]													⚡
כבר קפצה נחלה מלפני בני הראשונה ונפלה לפני בני השניה	רבי עקיבא:													⚡
מאי לאו בהא קא מיפלגי														⚡
אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין,	דמר סבר: [בן ננס]													⚡
אחת בחייו ואחת במותו - אין להן כתובת בנין דכרין.	ומר סבר: [רבי עקיבא]													⚡
דכולי עלמא, אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין, והכא בכתובה נעשית מותר לחברתה והוא הדין לבעל חוב קמיפלגי	רבה, אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי:													!
כתובה נעשית מותר לחברתה והוא הדין לבעל חוב	דמר סבר: [בן ננס]													!
אין כתובה נעשית מותר לחברתה והוא הדין לבעל חוב	ומר סבר: [רבי עקיבא]													!
בבעל חוב - כולי עלמא לא פליגי דהוי מותר, כי פליגי - בכתובה.	ואמינא להו אנא: [רבה]													■
אי הכי, רבי עקיבא אומר: כבר קפצה נחלה, אם יש מותר דינר מיבעי ליה	מתקיף לה רב יוסף:													⚡
באחת בחייו ואחת במותו קא מיפלגי, והני תנאי כי הני תנאי:	אלא אמר רב יוסף:													⚡
נשא את הראשונה ומתה, נשא את השניה ומת הוא, באין בניה של זו לאחר מיתה ונוטלין כתובת אמן	דתניא: [ת"ק]													⚡

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מיבאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-מי שהיה נשוי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם יש מותר דינר - אלו נוטלין כתובת אמן ואלו נוטלין כתובת אמן, ואם לאו - חולקין בשוה	רבי שמעון:											
מאי לאו בהא קא מיפלגי												
אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין	דמר סבר: [רבי שמעון]											
אחת בחייו ואחת במותו - אין להם כתובת בנין דכרין	ומר סבר: [ת"ק]											
לא, דכ"ע אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין, והכא בדינר מקרקעי קמיפלגי												
מקרקעי אין, מטלטלי לא	דמר סבר: [ת"ק]											
אפילו מטלטלי.	ומר סבר: [רבי שמעון]											
ומי מצית אמרת הכי?												
אפי' יש שם נכסים שאין להם אחריות - אינן כלום, עד שיהא שם נכסים שיש להן אחריות יתר על ב' כתובות דינר	והתנן, ר"ש:											
אלא, הכא בדינר משעבדי קמיפלגי												
מבני חורין אין, ממשעבדי לא	דמר סבר: [ת"ק]											
אפי' ממשעבדי.	ומר סבר: [רבי שמעון]											
אי הכי, ר"ש אומר: אם יש שם מותר דינר, כיון שיש שם מותר דינר מיבעי ליה												
אלא בפחות מדינר קמיפלגי												
דינר אין פחות מדינר לא	דמר סבר: [ת"ק]											
אפילו פחות מדינר.	ומר סבר: [רבי שמעון]											
והא ר"ש דינר קאמך												
וכי תימא איפוך												
ת"ק דמתני' נמי דינר קאמך												
אלא כי הנך תרי לישנאי קמאי ואיפוך.												
הלכתא: אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין, וכתובה נעשית מותר לחברתה.	מר זוטרא משמיה דרב פפא:											
בשלמא אי אשמעינן אחת בחייו ואחת במותו יש להן כתובת בנין דכרין ולא אשמעינן כתובה נעשית מותר לחברתה, הוה אמינא, אי איכא מותר דינר - אין, אי לא - לא, אלא לישמעין כתובה נעשית מותר לחברתה, ואנא ידענא משום דאחת בחייו ואחת במותו יש להן כתובת בנין דכרין												
אי אשמעינן הכי, הוה אמינא, כגון שנשא שלש נשים ומתו שתיים בחייו ואחת במותו, והך דמיית לאחר מיתה יולדת נקבה היא, ולא בת ירושה היא, אבל אחת בחייו ואחת במותו והא דלאחר מיתה יולדת זכר היא, אימא ליחוש לאיניצויי, קמ"ל.												
מי שהיה נשוי שתי נשים ומתו, ואחר כך מת הוא, ויתומים מבקשין כתובת אמן ואין שם אלא שתי כתובות - חולקין בשוה												
היה שם מותר דינר - אלו נוטלים כתובת אמן, ואלו נוטלים כתובת אמן.												
אם אמרו יתומים אנחנו מעלים על נכסי אבינו יפה דינר, כדי שיטלו כתובת אמן - אין שומעין להן, אלא שמין את הנכסים בבית דין.												
היו שם נכסים בראוי - אינן ככמוחזק.												
אפי' יש שם נכסים שאין להם אחריות - אינן כלום, עד שיהיו שם נכסים שיש להן אחריות יותר על שתי הכתובות דינר.	רבי שמעון:											
לזו אלף ולזו חמש מאות, אם יש שם מותר דינר - אלו נוטלין כתובת אמן ואלו נוטלין כתובת אמן, ואם לאו - יחלקו בשוה.	ת"ר:											

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-קידמת פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-מי שהיה נשוי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פשיטא, מרובין ונתמעטו - כבר זכו בהן יורשין, מועטין ונתרבו, מאי?												
דניכסי דבי בר צרצור מועטין ונתרבו הו, ואתו לקמיה דרב עמרם	ת"ש:											
זילו פייסינהו	אמר להו: [רב עמרם]											
לא אשגחו.												
אי לא מפייסיתו להו, מחינא לכו בסילוא דלא מבע דמא.	אמר להו: [רב עמרם]											
שדרינהו לקמיה דרב נחמן												
כשם שמרובין ונתמעטו זכו בהן יורשין, כך מועטין ונתרבו זכו בהן יורשין.	אמר להו: [רב נחמן]											
(סימן: אלף ומאה מצוה בכתובה יעקב זקף שדותיו בדברים עסיקין)												
ההוא גברא דהו מסקי ביה אלפא זווי, הו ליה תרי אפדני, זבינהו חדא בחמש מאה וחדא בחמש מאה, אתא בעל חוב טרפא לחדא מינייהו, הדר קטריף לאידך, שקל אלפא זווי וקא אזיל לגביה, א"ל: אי שויא לך אלפא זווי - לחיי, ואי לא - שקיל אלפא זווי ואיסתלק												
היינו מתני':	סבר רמי בר חמא למימר											
אם אמרו יתומים הרי אנו מעלין על נכסי אבינו יפה דינר	[מתניתין]											
מי דמי? התם אית להו פסידא ליתמי, הכא מי אית ליה פסידא? אלפא יהיב ואלפא שקיל.	א"ל רבא:											
וטירפא בכמה כתבינן?												
באלפא	רבינא:											
בחמש מאה.	רב עוירא:											
והלכתא: בחמש מאה.												
ההוא גברא דהו מסקי ביה מאה זווי, הו ליה תרי קטיני דארעא, חד זבינהו בחמשין וחד בחמשין, אתא בעל חוב טרפא לחד מינייהו, הדר אתא וקטריף לאידך, שקל ק' זווי וקאזיל לגביה, וא"ל: אי שויא לך ק' זווי - לחיי, ואי לא - שקול ק' זווי ואיסתלק												
היינו מתני':	סבר רב יוסף למימר:											
אם אמרו יתומים כו'	[מתניתין]											
מי דמי? התם אית להו פסידא ליתמי, הכא מאי פסידא אית ליה? מאה יהיב, מאה שקיל.	א"ל אביי:											
וטירפא בכמה כתבינן?												
במאה	רבינא:											
בחמשין.	רב עוירא:											
והלכתא: בחמשין.												
ההוא גברא דהו מסקי ביה מאה זווי, שכיב, שבק קטינא דארעא דהוה שויא חמשין זווי, אתא - בעל חוב וקטריף ליה, אזול יתמי יהבו ליה חמשין זווי, הדר קטריף לה, אתו לקמיה דאביי												
מצוה על היתומים לפרוע חוב אביהן, הני קמאי מצוה עבדיתו, השתא כי טריף בדין קטריף.	אמר להו: [אביי]											
ולא אמרו - דלא אמרו ליה הני חמשין זווי דמי דארעא קטינא, אבל אמרו ליה הני חמשין זווי דמי דארעא קטינא - סלוקי סלקוה.												
ההוא גברא דזבנה לכתובתה דאימיה בטובת הנאה, וא"ל: אי אתיא אם ומערערא לא מפצינא לך שכיבא אימיה ולא איערערא, ואתא איהו וקא מערער												
איהו במקום אימיה קאי	סבר רמי בר חמא למימר:											
נהי דאחריות דידה לא קביל עליה, אחריות דידה מי לא קביל?	א"ל רבא:											

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מיבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-מי שהיה נשוי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאן דאמר	רמי בר חמא:												צא:
ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות, ואתא שמעון ומכרה לראובן באחריות, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף ליה מיניה, דינא הוא, דאזיל שמעון ומפצי ליה.	א"ל רבא:												צב.
נהי דאחריות דעלמא קביל עליה, אחריות דנפשיה מי קביל עליה?	ומודה רבא												צב.
בראובן שירש שדה מיעקב ומכרה לשמעון שלא באחריות, ואתא שמעון ומכרה לראובן באחריות, ואתא בעל חוב דיעקב וקטריף ליה מיניה, דינא הוא, דאזיל שמעון ומפצי ליה מיניה, מאי טעמא? בעל חוב דיעקב כבעל חוב דעלמא דמי.	רמי בר חמא:												צב.
ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות וזקף עליו במלוה, ומת ראובן, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף לה משמעון ופייסיה בזוזי, דינא הוא, דאמרי ליה בני ראובן: אנן מטלטלי שבק אבון גבך, ומטלטלי דיתמי לבעל חוב לא משתעבדי.	רבא:												צב.
אי פקח אידך, מגבי להו ניהלייהו ארעא והדר גבי לה מינייהו כרב נחמן יתמיים שגבו קרקע בחובת אביהן, בעל חוב חוזר וגובה אותה מהן.	רבא:												צב.
דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוי:	רבא:												צב.
ראובן שמכר כל שדותיו לשמעון, וחזר שמעון ומכר שדה אחת ללוי, ואתא בעל חוב דראובן, רצה - מזה גובה, רצה - מזה גובה.	רבא:												צב.
ולא אמרן אלא דזבנה בינונית, אבל זבנה עידית וחבורית, מצי אמר ליה: להכי טרחי וזביני ארעא דלא חזיא לך.													צב.
ובינונית נמי, לא אמרן אלא דלא שבק בינונית דכוותה, אבל שבק בינונית דכוותה, מצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבות הימנו.													צב.
ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף לה מיניה, דינא הוא, דאזיל ראובן ומפצי ליה, ולא מצי אמר ליה לאו בעל דברים דידי את, משום דאמר ליה: דמפקת מיניה עלי הדר.	אביי:												צב:
אפילו שלא באחריות נמי, דאמר ליה: לא ניחא לי דתהוי ליה לשמעון תרעומת עלי.	איכא דאמרי:												צב:
ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות, ויצאו עליו עסיקין, עד שלא החזיק בה - יכול לחזור בו, משהחזיק בה - אינו יכול לחזור בו, משום דאמר ליה: חייאת דקטרי סברת וקבילת.	אביי:												צב:
ומאימת מחזיק בה?													צג.
מכי דייש אמצרי.													צג.
אפי' באחריות נמי, דאמר ליה: אחוי טירפך ואשלם לך.	איכא דאמרי:												צג.
מי שהיה נשוי שלש נשים ומת, כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים ושל זו שלש מאות, ואין שם אלא מנה - חולקין בשוה.													מ
היו שם מאתים, של מנה - נוטלת חמשים, של מאתים ושל שלש מאות - שלשה שלשה של זהב.													צג.
היו שם שלש מאות, של מנה - נוטלת חמשים, ושל מאתים - מנה, ושל שלש מאות - ששה של זהב.													צג.
וכן ג' שהטילו לכיס, פיהתו או הותירו כך הן חולקין.													צג.
של מנה נוטלת חמשים													צג.
תלתין ותלתא ותילתא הוא דאית לה													צג.
בכותבת בעלת מאתים לבעלת מנה, דין ודברים אין לי עמך במנה	שמואל:												צג.
של מאתים ושל שלש מאות - שלש שלש של זהב	אי הכי, אימא סיפא:												צג.
תימא לה: הא סלקת נפשך מינה													צג.
משום דאמרה לה: מדין ודברים הוא דסליקי נפשי.													צג.
היו שם שלש מאות וכו'.													<
של מאתים - מנה, שבעים וחמשה הוא דאית לה													צג.
בכותבת בעלת שלש מאות לבעלת מאתים ובעלת מנה דין ודברים אין לי עמכם במנה.	שמואל:												צג.

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-מי שהיה נשוי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רישא בשתי תפיסות, וסיפא בשתי תפיסות	רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא:											◊
רישא בשתי תפיסות - דנפלו שבעין והמשה בחד זימנא, ומאה ועשרים והמשה בחד זימנא												!
סיפא בשתי תפיסות - דנפלו שבעים והמשה בחד זימנא, ומאתים ועשרים והמשה בחד זימנא.												!
זו משנת רבי נתן	תניא:											◊
אין אני רואה דבריו של רבי נתן באלו, אלא חולקות בשוה.	רבי:											◊
וכן שלשה שהטילו.												◊
שנים שהטילו לכיס, זה מנה וזה מאתים - השכר לאמצע.	שמואל:											◊
מסתברא מילתיה דשמואל - בשור להרישה ועומד להרישה, אבל בשור להרישה ועומד לטביחה - זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו	רבה:											◊
אפילו שור להרישה ועומד לטביחה - השכר לאמצע.	רב המנונא:											◊
שני שהטילו לכיס, זה מנה וזה מאתים - השכר לאמצע	מיתבי:											◊
מאי לאו בשור להרישה ועומד לטביחה, ותיבתא דרבה												◊
לא, בשור להרישה ועומד להרישה.												!
אבל שור להרישה ועומד לטביחה, מאי? זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו, אדחני סיפא: לקח זה בשלו וזה בשלו ונתערבו - זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו, ליפלוג וליתני בדידיה: במד"א - בשור להרישה ועומד להרישה, אבל בשור להרישה ועומד לטביחה - זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו												◊
הכי נמי קאמר: במד"א - בשור להרישה ועומד להרישה, אבל בשור להרישה ועומד לטביחה, נעשה כמי שלקח זה בשלו וזה בשלו ונתערבו, זה נוטל לפי מעותיו וזה נוטל לפי מעותיו.												!
וכן שלשה שהטילו לכיס, פחתו או הותירו כך הן חולקין	תנן:											◊
מאי לאו פחתו - פחתו ממש, הותירו - הותירו ממש												◊
לא, הותירו - זווי חדתי, פחתו - אסתירא דצוניתא.	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:											!
מי שהיה נשוי ד' נשים ומת - הראשונה קודמת לשניה, ושניה לשלישית, ושלישית לרביעית, וראשונה נשבעת לשניה, ושניה לשלישית, ושלישית לרביעית, והרביעית נפרעת שלא בשבועה	[ת"ק]											◊
וכי מפני שהיא אחרונה נשכרת? אף היא לא תפרע אלא בשבועה.	בן ננס:											◊
היו יוצאות כולן ביום אחד, כל הקודמת לחברתה אפילו שעה אחת - זכתה וכך היו כותבין בירושלים שעות.												◊
היו כולן יוצאות בשעה אחת, ואין שם אלא מנה - חולקות בשוה.												◊
במאי קמיפלגי?												^
כגון שנמצאת אחת מהן שדה שאינה שלו, ובבעל חוב מאוחר שקדם וגבה קמיפלגי	שמואל:											!
מה שגבה לא גבה	ת"ק סבר:											◊
מה שגבה גבה.	בן ננס סבר:											◊
דכולי עלמא מה שגבה לא גבה, והכא בחיישינן שמא תכסיף קמיפלגי	ר"נ אמר רבה בר אבוא:											!
חיישינן שמא תכסיף	מר סבר: [בן ננס]											◊
לא חיישינן שמא תכסיף.	ומר סבר: [ת"ק]											◊
דאביי קשישא איכא בינייהו	אביי:											!
יתומים שאמרו - גדולים ואין צ"ל קטנים	דתני אביי קשישא:											!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
כתובות-מי שהיה נשוי		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא	לית ליה דאביי קשישא,	ת"ק:													צד.
	אית ליה דאביי קשישא.	בן ננס:													צד.
	הני תרי אחי ותרי שותפי דאית להו דינא בהדי חד, ואזל חד מינייהו בהדיה לדינא, לא מצי אידך למימר ליה את לאו בעל דברים דידי את, אלא שליחותיה עבד.	רב הונא:													צד.
	כי האי גוונא מאי?	אקלע ר"נ לסורא, שיילוהי:													צד.
	הראשונה נשבעת לשניה, ושניה לשלישית, ושלישית לרביעית ואילו ראשונה לשלישית לא קתני, מאי טעמא? לאו משום דשליחותה עבדה.	אמר להו [ר"נ], מתנ' היא:													צד.
	מי דמיל? התם שבועה לאחד ושבועה למאה, הכא אמר: אילו אנא הואי, טעיננא טפי.														צד.
	ולא אמרן אלא דלא איתיה במתא, אבל איתיה במתא איבעי ליה למית.														צד.
	ב' שטרות היוצאים ביום אחד, רב אמר: חולקין	אתמר: [רב]													צד.
	שודא דדייני.	שמואל:													צד.
	לימא, רב דאמר כר"מ	[רב]													צד.
	עדי חתימה כרתי	דאמר: [רבי מאיר]													צד.
	ושמואל דאמר כרבי אלעזר	[שמואל]													צד.
	עדי מסירה כרת?	דאמר: [רבי אלעזר]													צד.
	לא, דכולי עלמא כרבי אלעזר, והכא בהא קמיפלגי														צד.
	חלוקה עדיפא	רב סבר:													צד.
	שודא דדייני עדיפא.	שמואל סבר:													צד.
	ומי מצית מוקמת ליה לרב כר' אלעזר?														צד.
	הלכה כרבי אלעזר בגיטין	והאמר רב יהודה אמר רב:													צד.
	כי אמריתה קמיה דשמואל														צד.
	אף בשטרות	אמר: [שמואל]													צד.
	בשטרות לא	מכלל דרב סבר:													צד.
	אלא מחוורתא, רב כר"מ ושמואל כרבי אלעזר.														צד.
	שני שטרות היוצאים ביום אחד - חולקין	מיתיבי:													צד.
	תיובתא דשמואל														צד.
	הא מני? ר"מ היא, ואנא דאמרי כר' אלעזר.	אמר לך שמואל:													צד.
	אי ר"מ, אימא סיפא:														צד.
	כתב לאחד ומסר לאחר - זה שמסר לו קנה	[סיפא]													צד.
	ואי רבי מאיר, אמאי קנה?														צד.
	עדי חתימה כרת?	האמר: [רבי מאיר]													צד.
	תנאי היא														צד.
	יחלוקו	דתנאי, והכמים אומרים:													צד.
	מה שירצה השליש יעשה.	וכאן אמרו:													צד.

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מי שהיה נשוי		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אמיה דרמי בר חמא כתבתינהו לנכסה לרמי בר חמא בצפרא, לאורתא כתבתינהו למר עוקבא בר חמא.												○	◇		
אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת, אוקמיה בנכסא.	[רב ששת]											■	◇		
אתא מר עוקבא לקמיה דרב נחמן, אוקמיה בנכסא.	[רב נחמן]											■	◇		
אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן												○			
מ"ט עבד מר הכי?	א"ל: [רב ששת]											ז			
ומ"ט עבד מר הכי?	א"ל: [רב נחמן]											ז			
דקדים	א"ל: [רב ששת]											!	◇		
אטו בירושלים יתבינן דכתבינן שעות?	א"ל: [רב נחמן]											ז	◇		
אלא מר מאי טעמא עבד הכי?	[רב ששת]											ז			
שודא דדייני	א"ל: [רב נחמן]											!	◇		
אנא נמי שודא דדייני?	א"ל: [רב ששת]											ז	◇		
חדא, דאנא דיינא ומר לאו דיינא ועוד, מעיקרא לאו בתורת הכי אתית לה.	א"ל: [רב נחמן]											!	◇		
הנהו תרי שטרי דאתו לקמיה דרב יוסף, חד הוה כתוב בחמשא בניסן, וחד הוה כתוב ביה בניסן סתמא, אוקמיה רב יוסף להווא דחמשא בניסן בנכסים.	[רב יוסף]												○	◇	
אמר ליה אידך: ואנא אפסיד?													○		
את ידך על התחוננה, אימא בר כ"ט בניסן את.	אמר ליה: [רב יוסף]												○	◇	
א"ל: ונכתוב לי מר טירפא מאייר ואילך													○	◇	
יכלי למימר לך את בר חד בניסן את.	אמר ליה: [רב יוסף]												○	◇	
מאי תקנתיה?													ז		
נכתבו הרשאה להדדי.													!	◇	
מי שהיה נשוי ב' נשים, ומכר את שדהו, וכתבה ראשונה ללוקח דין ודברים אין לי עמך - השניה מוציאה מהלוקח וראשונה מן השניה והלוקח מן הראשונה, וחזרות חלילה, עד שיעשו פשרה ביניהם.														■	
וכן בעל חוב וכן אשה בעלת חוב.														■	
וכי כתבה ליה מאי הוי?														ז	
האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו, ואין לי עסק בה, וידי מסולקת הימנה - לא אמר כלום	והתניא:													■	ז
הכא במאי עסקינן - בשקנו מידה.														!	◇
וכי קנו מידה מאי הוי? תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי														ז	
לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל	מי לא תנן:													■	ז
אלמא יכולה היא שתאמר: נחת רוח עשיתי לבעלי														ז	◇
לא קשיא: הא ר"מ, הא ר' יהודה	רב זירא אמר רב חסדא:													!	◇
כתב לראשון ולא חתמה לו, לשני וחתמה לו - איבדה כתובתה, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]													■	! ◇
יכולה היא שתאמר נחת רוח עשיתי לבעלי, אתם מה לכם עלי.	רבי יהודה:													■	! ◇
ורבי סתם לה הכא כר"מ, וסתם לה התם כר' יהודה?														ז	◇
בגרופה ודברי הכל.	רב פפא:													!	◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מיובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

כתובות-מי שהיה נשוי		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כולה ר"מ היא, ועד כאן לא קאמר ר"מ התם - אלא בשני לקוחות, דאמרי לה: אי איתא דנחת רוח עבדת - לקמא איבעי לך למיעבד, אבל בלוקח אחד אפילו רבי מאיר מודה, ומתני' - דכתב ליה לאחר.	רב אשי:											!	◇	צה	
אין נפרעין מנכסים משועבדים במקום שיש נכסים בני חורין ואפי' הן זיבורית.	תנן התם:												■	◇	צה
אישתדוף בני חרי מהו דליטרוף ממשעבדי?	איבעיא להו:												^	◇	צה
כתב לראשון ולא חתמה לו, לשני וחתמה לו - איבדה כתובתה, דברי ר"מ	ת"ש: [רבי מאיר]												■	◇	צה
ואי סלקא דעתך אישתדוף בני חרי טריף ממשעבדי, נהי דאיבדה כתובתה משני, מראשון מיהא תיגבן													ז	◇	צה
מאי איבדה? איבדה משני.	רב נחמן בר יצחק:												!	◇	צה
שתי תשובות בדבר: חדא, דאיבדה לגמרי משמע	רבא:												ז	◇	צה
לזה מן האחד ומכר נכסיו לשנים, וכתב בעל חוב ללוקח שני דין ודברים אין לי עמך - אין לו על לוקח ראשון כלום, מפני שיכול לומר הנחתה לך מקום לגבות הימנו	ועוד תניא:												■	◇	צה
התם איהו דאפסיד נפשיה בידיה.	[רבא][עפ"י רש"י]												■	◇	צה
והא מעשים בכל יום, דהווא גברא דמישכן ליה פרדיסא לחבריה לעשר שנין וקש לחמש שנין, ואתא לקמייהו דרבנן וכתבו ליה טירפא	רב ימר לרב אשי:												ז	◇	צה:
התם נמי אינהו הוא דאפסידו אנפשייהו, כיון דהוו ידעי דפרדיסא עביד דקיש, לא איבעי להו למיזבן.													!	◇	צה:
והלכתא: אישתדוף בני חרי טרפא ממשעבדי.													■	◇	צה:
נכסי לידך ואחריך לפלוני, ועמדה וניסת - בעל לוקח הוי, ואין לאחריך במקום בעל כלום.	אביי:												■	◇	צה:
כמאן?													^	◇	צה:
כי האי תנא													!	◇	צה:
נכסי לידך ואחריך לפלוני, ירד הראשון ומכר - השני מוציא מיד הלקוחות, דברי רבי	דתניא: [רבי]												■	◇	צה:
אין לשני אלא מה ששייר ראשון.	רשב"ג:												■	◇	צה:
ומי אמר אביי הכי?													ז	◇	צה:
איזהו רשע ערום? זה המשיא עצה למכור בנכסים כרשב"ג.	והאמר אביי:												■	◇	צה:
מי קאמר תינשא? נשאת קאמר.													!	◇	צה:
נכסי לידך ואחריך לפלוני, ומכרה ומתה - הבעל מוציא מיד הלקוחות, ואחריך מיד בעל, ולוקח מיד אחריך, ומוקמינן לכולהו בידא דלוקח.	ואמר אביי:												■	◇	צה:
וחזרות הלילה, עד שיעשו פשרה ביניהן?	מאי שנא מהא דתנן:												■	◇	צה:
התם אית להו פסידא לכולהו, הכא לוקח הוא דאית ליה פסידא.													!	◇	צה:
מי אמר אביי הכי?	אול רפרם אמר לשמעא קמיה דרב אשי:												ז	◇	צה:
נכסי לידך ואחריך לפלוני, עמדה וניסת - בעל לוקח הוי, ואין לאחריך במקום בעל כלום	והאמר אביי:												■	◇	צה:
התם דאמר לה כשהיא פנויה, הכא דאמר לה כשהיא נשואה מאי קאמר לה? אחריך ליקני, בעל לא ליקני.	א"ל: [רב אשי]												!	◇	צה:
וכן בעל חוב.													■	◇	צה:
וכן בעל חוב ושני לקוחות וכן אשה בעלת חוב ושני לקוחות.	תנא:												■	◇	צה:
הדרן עלך מי שהיה נשוי.													◇		

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מביאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⋈ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניזונת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	ציה:
אלמנה ניזונת מנכסי יתומים, מעשה ידיה שלהן, ואין חייבין בקבורתה יורשיה יורשי כתובתה - חייבין בקבורתה.													■	ציה: מ
ניזונת תנן או הניזונת תנן? ניזונת תנן - וכאנשי גליל, ולא סגי דלא יהבי לה, או דלמא הניזונת תנן - כאנשי יהודה, ואי בעו לא יהבי לה?	איבעיא להו:												⋈ ^	ציה:
מציות אלמנה לעצמה	תא שמע, אמר רבי זירא אמר שמואל:												⋈ ⋈	ציה: צו
אי אמרת בשלמא הניזונת תנן - שפיר, אלא אי אמרת ניזונת תנן - ניהו כבעל, מה בעל מציות אשה לבעלה, הכא נמי מציות אשה ליורשים													⋈ ⋈	ציה: צו
לעולם אימא לך: ניזונת תנן, טעמא מאי אמור רבנן מציות אשה לבעלה? דלא תיהוי לה איבה, הני תיהוי להו איבה.													⋈ !	ציה: צו
כל מלאכות שהאשה עושה לבעלה - אלמנה עושה ליורשים, חוץ ממיזגת הכוס, והצעת המטה, והרחצת פניו ידיו ורגליו.	רבי יוסי בר חנינא:												⋈ ■	ציה: צו
כל מלאכות שהעבד עושה לרבו - תלמיד עושה לרבו, חוץ מהתרת מנעל.	רבי יהושע בן לוי:												⋈ ■	ציה: צו
לא אמרן אלא במקום שאין מכירין אותו, אבל במקום שמכירין אותו לית לן בה.	רבא:												⋈ ■	ציה: צו
ובמקום שאין מכירין אותו נמי, לא אמרן אלא דלא מנח תפלין, אבל מנח תפלין ל"ל בה.	רב אשי:												⋈ ■	ציה: צו
כל המונע תלמידו מלמשו - כאילו מונע ממנו חסד, שנא': (איוב ו') למס מרעהו חסד.	ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												⋈ ■	ציה: צו
אף פורק ממנו יראת שמים, שנאמר: (איוב ו') ויראת שדי יעזוב.	רב נחמן בר יצחק:												⋈ ■	ציה: צו
אלמנה שתפסה מטלטלין במזונותיה - מה שתפסה תפסה.	רבי אלעזר:												⋈ ■	ציה: צו
אלמנה שתפסה מטלטלין במזונותיה - מה שתפסה תפסה.	תניא נמי הכי:												⋈ ■	ציה: צו
מעשה בכלתו של ר' שבתאי שתפסה דסקיא מלאה מעות, ולא היה כח ביד חכמים להוציא מידה.	וכן כי אתא רב דימי:												⊙	ציה: צו
ולא אמרן אלא למוזני, אבל לכתובה - מפקינן מינה.	רבינא:												⋈ ■	ציה: צו
מ"ש לכתובה? דמקרקעי ולא ממטלטלי, מזונות נמי ממקרקעי ולא ממטלטלי? אלא למוזני מאי דתפסה תפסה, הכי נמי לכתובה.	מתקיף לה מר בר רב אשי:												⋈ ⋈	ציה: צו
הכי אמרינן משמיה דרבא כוותיקן.	רב יצחק בר נפתלי לרבינא:												⊙	ציה: צו
אלמנה ששהתה שתיים ושלוש שנים ולא תבעה מזונות - איבדה מזונות.	רבי יוחנן משמיה דרבי יוסי בן זימרא:												⋈ ■	ציה: צו
השתא שתיים איבדה, שלש מיבעיא?													⋈ ⋈	ציה: צו
לא קשיא: כאן בעניה, כאן בעשירה אי נמי, כאן בפרוצה, כאן בצנועה.													⋈ !	ציה: צו
לא אמרן אלא למפרע, אבל להבא יש לה.	רבא:												⋈ ■	ציה: צו
יתומים אומרים נתננו והיא אומרת לא נטלתי, על מי להביא ראיה? נכסי בחזקת יתמי קיימי, ועל אלמנה להביא ראיה, או דלמא נכסי בחזקת אלמנה קיימי, ועל היתומים להביא ראיה?	בעי ר' יוחנן:												⋈ ^	ציה: צו
אלמנה כל זמן שלא ניסת - על היתומים להביא ראיה, ניסת - עליה להביא ראיה.	ת"ש, דתני לוי:												⋈ !	ציה: צו
כתנאי:	רב שימי בר אשי:												⋈ ⋈	ציה: צו
מוכרת וכותבת אלו למוזנות מכרתי ואלו לכתובה מכרתי, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]												⋈ ■	ציה: צו
מוכרת וכותבת סתם, וכן כחה יפה:	רבי יוסי:												⋈ ■	ציה: צו
מאי לאו בהא קמיפלגי:													⋈ ⋈	ציה: צו
לר' יהודה דאמר בעי לפרושי, סבר: נכסי בחזקת יתמי קיימי, ועל האלמנה להביא ראיה	[רבי יהודה]												⋈ ■	ציה: צו
לא בעי לפרושי, נכסי בחזקת אלמנה קיימי, ועל היתומים להביא ראיה.	רבי יוסי סבר:												⋈ ■	ציה: צו

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניזונת	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ממאי? דלמא דכולי עלמא - נכסי בחזקת אלמנה קיימי, ועל היתומים להביא ראייה, ורבי יהודה עצה טובה קמ"ל, דלא ליקרו לה רעבתנותא													◇	צו:
דאי לא תימא הכי, הא דבעי ר' יוחנן, תפשוט ליה ממתני':													◇	צו:
מוכרת למזונות שלא בבית דין, וכותבת אלו למזונות מכתת?		[מתניתין]												צו:
אלא ממתני' ליכא למשמע מינה, דעצה טובה קמ"ל, ה"נ עצה טובה קמ"ל.														צו:
א"נ, דכולי עלמא - נכסי בחזקת יתמי קיימי, והיינו טעמא דר' יוסי - כדאביי קשישא													◇	צו:
משל דר' יוסי למה הדבר דומה? לשכיב מרע שאמר תנו מאתים זוז לפלוני בעל חובי, רצה - בחובו נוטלן, רצה - במתנה נוטלן, אם במתנה נוטלן, לא כך יפה כחו.		דאמר אביי קשישא:											◇	צו: